

บันทึก

เรื่อง บำนาญพิเศษของ ส.ต.อ.สอาด ไชยณรงค์

หนังสือเลขที่การคณะรัฐมนตรี ที่ ๖๕๕๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ มีความว่า กระทรวงมหาดไทยได้ขอจ่ายบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพให้แก่ ส.ต.อ.สอาด ไชยณรงค์ ซึ่งได้ประสพอันตรายถึงทุพพลภาพเพราะ เหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ยามสงคราม โดยมีใบรับรองของแพทย์ว่าไม่สามารถรับราชการตำรวจต่อไปได้ แต่ต่อมากรมตำรวจให้บรรจุ ส.ต.อ.สอาด ไชยณรงค์ เข้ารับราชการอีก กระทรวงการคลังจึงพิจารณาเห็นว่า ส.ต.อ.สอาด ไชยณรงค์ ยังคงสามารถรับราชการตำรวจต่อไปได้ ไม่ใช่บาดเจ็บถึงกับทุพพลภาพ จึงไม่เข้าลักษณะที่จะรับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามที่ขอไป เป็นปัญหาโต้แย้งกันขึ้นจึงขอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยให้ความเห็น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพนั้น พระราชบัญญัติบำเน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ มาตรา ๒๔ บัญญัติว่า “ข้าราชการผู้ใดประสพอันตรายถึงทุพพลภาพเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ที่ดี ถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ที่ดี นอกจากจะได้รับบำนาญตามสิทธิปกติ ผู้นั้นจะได้รับบำนาญพิเศษด้วย...” อันบำนาญตามสิทธิปกติในมาตรานี้ก็ได้แก่บำนาญเหตุทุพพลภาพตามความในมาตรา ๙ ซึ่งบัญญัติว่า “บำเน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้น ให้แก่ข้าราชการผู้ป่วยเจ็บ ทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและให้ใบสำคัญรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป” เมื่อพิจารณามาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๙ แล้ว ก็จะได้เห็นว่าผู้ที่มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพนั้น คือผู้ที่ประสพอันตรายถึงทุพพลภาพถึงขนาดที่ไม่สามารถหรือไม่สมควรที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป มิใช่ว่าความทุพพลภาพนั้นจักต้องถึงขนาดเป็นคนพิการประกอบอาชีพอะไรไม่ได้จนตลอดชีวิต ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า คำว่า “ตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้น” หมายความว่าอย่างไร คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า คำนี้มีคามหมายชัดเจนอยู่ในตัวแล้ว คือหมายความว่าตำแหน่งหน้าที่ซึ่งผู้นั้นปฏิบัติอยู่ในขณะที่ตนประสพอันตรายถึงทุพพลภาพนั่นเอง

ในเรื่องนี้ ส.ต.อ. สอาด ไชยณรงค์ ได้ประสพอันตรายถึงทุพพลภาพเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ และมีใบรับรองของแพทย์ ซึ่งมีข้อความว่า

“ข้าพเจ้า ได้ทำการตรวจอาการโรคของพลฯ สอาด ไชยณรงค์ ตำแหน่งลูกแถว กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทยแผนก ๒ สันติบาล กอง ๑ แล้ว เห็นว่าเป็นโรค

.....

เห็นว่าไม่สามารถรับราชการตำรวจต่อไปได้”

ข้อความในใบรับรองนี้ที่ว่า “ไม่สามารถรับราชการตำรวจต่อไปได้” เฉพาะอย่างยิ่งคำว่า “ราชการตำรวจ” แม้จะเป็นคำกว้างโดยมิได้ระบุว่าเป็นราชการตำรวจในตำแหน่งหน้าที่ใดก็ดี แต่เมื่อได้พิจารณาข้อความทั้งหมดประกอบกันแล้ว ก็พอจะชี้ให้เห็นเจตนาของผู้เขียนใบรับรองนี้ได้ว่า มีความมุ่งหมายอย่างไรกล่าวคือในตอนต้นผู้เขียนได้ระบุไว้ชัดแล้วว่า พลฯ สอาด ไชยณรงค์ ตำแหน่งลูกแถวกรมตำรวจ.....แผนก ๒ สันติบาล กอง ๑ เพราะฉะนั้นความในตอนท้ายที่ว่าไม่สามารถรับราชการตำรวจต่อไปได้ จึงหมายความว่าเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากหมายความว่า ไม่สามารถรับราชการตำรวจในตำแหน่งที่กล่าวไว้ในตอนต้น อันเป็นตำแหน่งหน้าที่ซึ่ง ส.ต.อ.อาด ไชยณรงค์ ปฏิบัติอยู่ในขณะที่ประสบอันตรายถึงทุพพลภาพนั่นเอง โดยเหตุนี้ ส.ต.อ.อาด ไชยณรงค์ จึงมีสิทธิที่จะได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามความในมาตรา ๒๔ ดังกล่าวแล้วข้างต้น

การที่กรมตำรวจได้บรรจุ ส.ต.อ.อาด ไชยณรงค์ กลับเข้ารับราชการใหม่ ประจำแผนก ๒ (ต่างประเทศ) กองตำรวจสันติบาล อันทำให้เข้าใจว่าส.ต.อ.อาด ไชยณรงค์ ยังคงสามารถรับราชการตำรวจต่อไปได้ และอาจเป็นการขัดกับใบรับรองของแพทย์นั้น ก็ปรากฏตามหนังสือปลัดกระทรวงมหาดไทยถึงปลัดกระทรวงการคลัง ที่ ก.๓๖๔๒/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๔๙๐ ว่า “..ก่อนบรรจุได้ให้แพทย์ตรวจแล้ว ลงความเห็นว่าร่ายกายยังไม่สมบูรณ์โดยแขนซ้ายตอนที่ถูกสะเก็ดระเบิดกล้ำเนื้อเหี่ยวลีบ ทำให้กำลังแขนซ้ายใช้งานไม่ได้ตามปกติ แต่เห็นว่าแขนขวายังดีอยู่พอจะทำงานเบาๆ ได้ ประกอบกับเป็นผู้ที่ได้กระทำความดีความชอบไว้ในราชการมาก่อน จึงได้บรรจุเข้าทำงานในหน้าที่เสมียนซึ่งพอจะทำงานในหน้าที่ได้..”ทั้งนี้ย่อมแสดงให้เห็นชัดว่า ส.ต.อ.อาด ไชยณรงค์ ได้กลับเข้ารับราชการในหน้าที่ใหม่ หาใช่ในหน้าที่เดิมไม่ จึงไม่เป็นการขัดกับใบรับรองของแพทย์ เพราะฉะนั้นการบรรจุ ส.ต.อ.อาด ไชยณรงค์ กลับเข้ารับราชการใหม่จึงไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงสิทธิรับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามความในมาตรา ๒๔ ดังกล่าวมาแล้ว

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๔๙๑